

JAZZGESCHIEDENIS 580 = ZONDAG 14.03.92 = R 1 = ± 20.30-21.00
 ++++++

band

Pingel - 0:07

MdR, Jazzgeschiedenis 580, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 15, solisten en verschillende grotere of kleinere formaties, *deel 1*. Het zal dus duidelijk zijn dat ik na 14 hoofdstukken in de '53/'58-periode waarin steeds één figuur behandeld werd, of orkest, en soms gecombineerd zoals bij John Lewis en Milt Jackson in het Modern Jazz Quartet maar ook daarbuiten, het is duidelijk dat het nu anders gaat. In principe instrumentgewijs, met om te beginnen het meest prominente solo-instrument, de tenorsaxofoon. En dat loopt dan gewoon door van Coleman Hawkins naar Ben Webster, Dexter Gordon, etc. Nu: Coleman Hawkins, St. Joseph, Missouri, 21 november 1901 - NYC, 19 mei 1969. Zijn exclusieve contract met RCA Victor liep 1 januari 1948 af, nog even kwam hij bij die maatschappij terug: januari t/m juli 1956, daar tussenin deed hij weinig, plaathalve, daarna nam hij nogal wat -in los verband- voor Norman Granz op. 8 november 1954 deed hij in NYC een session voor Jazztone. Met Billy Taylor-piano, Milt Hinton-bas en Jo Jones-drums speelde hij toen o.a. dit "Honeysuckle rose".

plaat 1

Coleman Hawkins: Honeysuckle rose (Fats Waller)
 2/1 - 3:00 - Jazztone J-100

Tenorsaxofonist Coleman Hawkins en Fats Waller's "Honeysuckle rose". 8 november '54. Midden jaren vijftig was de jazz-discjockey Al 'Jazzbo' Collins populair met zijn programma's vanuit de Pythian Temple in New York, Coral zette er wat van op de plaat, voor Hawkins was dat op 7 november 1955. Dit is Jazzbo Collins.

plaat 2

Coleman Hawkins: Foolin' around (Hawkins)
 2/2 - 1:20 - Coral CRL 57035
Coleman Hawkins: The man I love (George Gershwin)
 2/3 - 6:55 - idem

Een vrije improvisatie, ongeleid, zoals Hawkins dat voor het eerst in 1948 deed met "Picasso", daarna George Gershwin's "The man I love" met Hank Jones-piano, Wendell Marshall-bas, Shadow Wilson-drums. Met Al 'Jazzbo' Collins voor Coral in NYC, 7 november 1955. Gaan we naar 12 en 13 maart 1957 en een LP voor Riverside 'The Hawk flies high', waaruit ik twee stukken koos. Met Idrees Sulieman-trompet, J.J. Johnson-trombone, opnieuw Hank Jones-piano, Barry Galbraith-gitaar, Oscar Pettiford-bas, Jo Jones-drums, eerst van William Smith: "Think deep".

- CD Coleman Hawkins: Think deep (William Smith)
3 - 3:21 - Riverside OJCCD-027-2
"Think deep". En dit is de vermaarde Milt Raskin-ballad "Laura".
- zelfde Coleman Hawkins: Laura (Milt Raskin, Johnny Mercer)
4 - 4:30 - idem *die de eigenlijke melodie niet speelde,*
"Laura", Coleman Hawkins, op 12/13 maart 1957 voor Riverside
in NYC, met Idrees Sulieman-trompet, J.J. Johnson-trombone,
Hank Jones-piano, Barry Galbraith-gitaar, Oscar Pettiford-bas,
Jo Jones-drums. Tenslotte een opname van Hawkins met een
All Star formatie van trompettist Henry 'Red' Allen. J.C. Hig-
ginbotham-trombone, Buster Bailey-klarinet, Marty Napoleon-
piano, Everett Barksdale-gitaar, Lloyd Trotman-bas, Cozy Cole-
drums. Voor RCA Victor in NYC, 27 maart 1957, van Red Allen:
"Algiers bounce".
- plaat 3 Red Allen All Stars: Algiers bounce (Red Allen)
2/6 - 3:41 - RCA Victor LPM-501
"Algiers bounce" waarin Hawkins voor het eerst op de plaat *zeer*
emotioneel uitpakt, zoals hij dat vooral in '58 zou doen.
Deze opname van de Henry 'Red' Allen All Stars werd door
RCA Victor in NYC gemaakt, 27 maart 1957. Dat 'Algiers' in de
titel slaat op Red Allen's geboorteplaats: Algiers, tegenover
New Orleans aan de andere kant van de Mississippi. Volgende
keer Coleman Hawkins op het Newport Jazz Festival van dat
jaar 1957. Dit was Jazzgeschiedenis 580, MDR.

NA 212 540

28:57

0 0 0 0 0

mont. 17.02.92